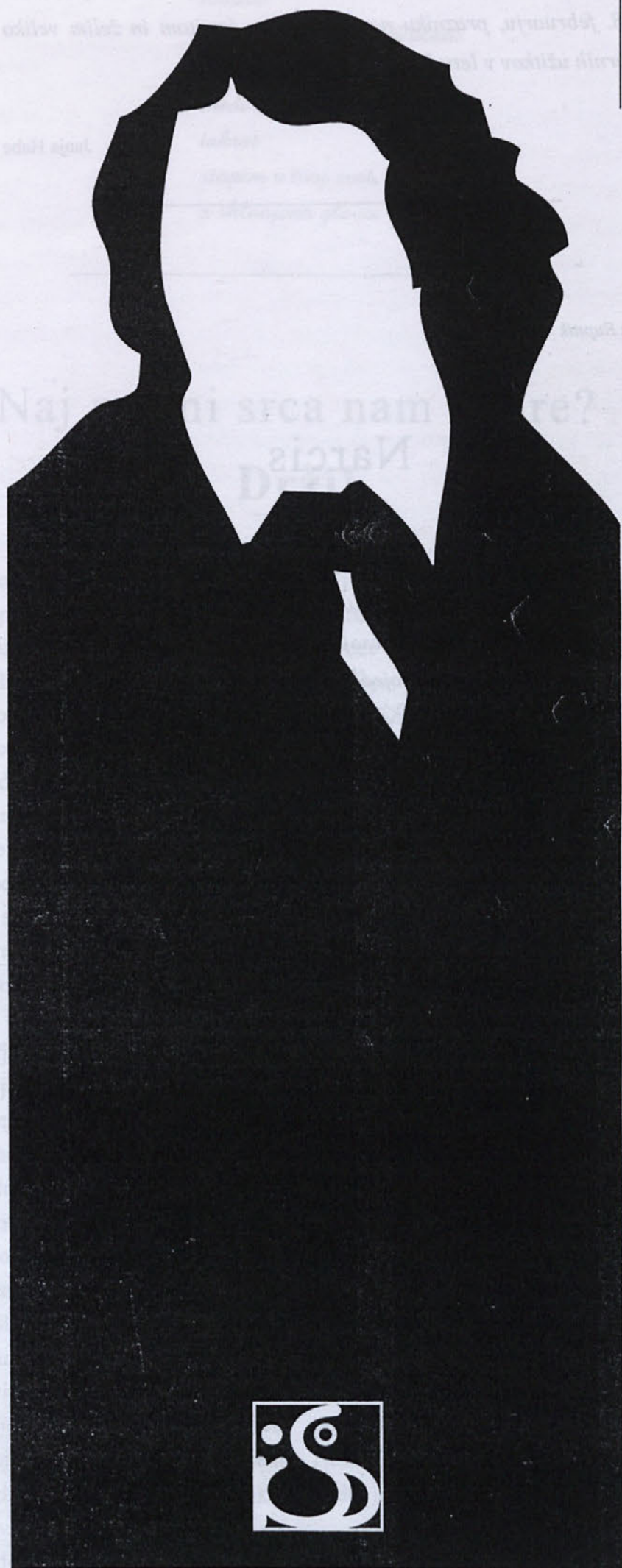

časopis ŠLOGA

nedelja, 8. februar 2004, letnik 2, št. 1

Beseda glavnega urednika

*L*eto je naokrog in pred vami je ponovno časopis Sloga, v katerem člani črnovrškega kulturnega društva ob svojem prazniku, to je slovenskem kulturnem dnevu, podajamo nekaj utrinkov iz množice kulturnih dogodkov v letu 2003 na Črnovrški planoti. V časopisu so svoj prostor našla tudi številna društva, organizacije in dejavnosti, ki tako ali drugače posegajo v naša življenja.

Ni potrebno posebej poudarjati, da se je spremenila zunanja podoba časopisa, ki je tako dobila strokovno osnovo in na ta način se je izpolnil pomemben vidik kulturnega časopisa, to je likovna podoba.

Ob 8. februarju, prazniku nas vseh, vam čestitam in želim veliko kulturnih užitkov v letu 2004!

Janja Habe

Petra Rupnik

Narcis

*Oh, ti ubogi
minuli svet.
Skoraj te je že
pojedla ta kača.
Ko sem na golem
otoku
razmišljala o tebi,
se mi je pesek
zdel edina rešitev.
Ko vanj zagrebeš
glavo,
ničesar ne slišiš,
ničesar ne vidiš.
Postaneš
skala.
Gluha skala,
kot toliko drugih,
na katerih je
sezidal svoje svetišče,
prekleti narcis.*

Takrat

*Takrat, ko vse školjke
svoje glave zarinejo
globoko v pesek
in zvezde za trenutek
očrnijo svoj svetleči obraz,
takrat,
ko reka tiše teče
in globlje dolže
v nedra zemlje,
takrat,
ko veter zaspi v moji dlani
in se barčica ustavi
sredi razburkanega morja,
takrat
stopim v tvoj svet,
s sklonjeno glavo.*

Naj pesmi srca nam vedre?

Drži!

Jožica Rupnik je jeseni 2002 prevzela mlajši otroški pevski zbor. Na začetku so jo prevevali mešani občutki. Kasneje pa so ji otroci vlili prepotrebno upanje. Zbor je imel 18 članov, starih med 5 in 9 let. Čez leto so imeli osem nastopov. Eden izmed njih je bila tudi krajevna revija, ki se je odvijala 11. maja 2003. Naučili so se tri pesmice. Prva je bila Param, slišim žabico delati, pri kateri so pevci tudi plesali, druga je bila Izštevanka nagajivka, tretja pesmica pa je bila Bot moja, ki so jo izmenično peli fantje in dekleta. Zborovodkinja je bila s svojim zborom izjemno zadovoljna. Najbolj jo je presenetilo dejstvo, da otroci niso imeli treme, temveč so komaj čakali, kdaj bodo lahko odšli na oder in pokazali svoje znanje. Jožica nadaljuje, da prvič v življenju ni imela treme, ko je na krajevni reviji stala pred svojim zborom. »Zaupala sem v zbor, v vsakega posameznika, v vse otroke. Vedela sem, da bodo dobro odpeli.« Zelo lepa

se ji je zdela tudi predstavitev zbora, v kateri je eden izmed pevcev razložil, zakaj rad hodi k zboru. Glasila se je nekako tako: »Ker se imamo tako radi.« Jožica ocenjuje, da so mladi pevci naredili zelo dober vtis na zbrano poslušalstvo. Vodenje zbora ji je v veliko veselje, še posebej zaradi otrok, ki jih ima izjemno rada in s katerimi se namerava z vso ljubeznijo ukvarjati še naprej. Njena vloga pri pevski reviji pa ni bila samo zborovodska, temveč je nastopila tudi kot pevka v mladinskem zboru. Slednja vloga jo je nekoliko ovirala, saj je mladinski zbor nastopil tik pred njenim in zaradi tega ni mogla biti z otroki pred nastopom, kar si je želela. Na splošno pa revijo ocenjuje kot zelo dobro in pravi, da so Črnovrščani zopet dokazali, da smo »pevski narod«. Radi pojemo in poslušamo petje. Naslov revije Naj pesmi srca nam vedre je torej 100 % pravilen.

Adrijana Tominec

Le za trenutek

*Postoj le za trenutek,
da sežem ti v dlan
in spet bo lepši dan.*

*Postoj le za trenutek,
da vrnem ti objem,
saj življenje je v njem.*

*Poglej le za trenutek,
da videl boš nasmeh
na obrazu in v očeh.*

*Poglej le za trenutek,
da videl boš sijaj,
ki povsod te spremlja naj.*

*Sedaj le za trenutek
postoj ob meni ti,
poglej mi v oči.*

*Sedaj le za trenutek
postoj, da ti priznam,
da zate v srcu prostor imam.*

Dekanijsko srečanje pevskih zborov

V nedeljo, 16. februarja 2003, smo imeli pevci idrijsko-cerkljanske dekanije pevsko srečanje. Zbrali smo se v naši domači cerkvi sv. Jošta. Za lepo in bogato nedeljsko popoldne smo poskrbeli pevci mešanih pevskih zborov iz župnij Cerkno, Spodnja Idrija, Idrija, Vojsko, Gore, Zavratac, Godovič in Črni Vrh. Vsak zbor se je predstavil z dvema pesmima. Polovica zborov je pela ob spremljavi orgel, polovica pa »a capella«. Prav zadonelo je, ko smo vsi zbori skupaj zapeli tri pesmi. Z zadnjo, Marija skoz' življenje, smo se priporočili v varstvo Mariji, da bi nas še naprej spremljala pri našem petju. Srečanje je bilo namenjeno predvsem druženju in prepevanju Bogu v čast. Bogatemu pevskega popoldnevu je sledil še prijateljski klepet ob mnogih dobrotah. Domov smo odšli s

prijetnimi občutki, saj smo drug drugemu in našim poslušalcem podarili nekaj lepega – pesmi, in z željo, da se bomo tudi v prihodnje še srečevali ob podobnih priložnostih.

Nevenka Čuk

Skrivnost našega petja

V septembru leta 1998 sem še kot študentka prvič prišla v OŠ Črni Vrh. Marsikaj mi ni bilo jasno. Po glavi so mi rojila mnoga vprašanja: kaj naj pričakujem, kaj vse me čaka, kakšne otroke bom srečevala pri svojih urah, kako se bom razumela z gospo ravnateljico Alenko Cvetaš, ki sem jo poznala samo preko telefona, in kako z ostalimi delavci šole ... Na začetku učiteljskega poklica si tako rekoč vsak zastavlja taka ali zelo podobna vprašanja. Jaz seveda nisem bila izjema. A moj strah se je kmalu razblinil. Šola je majhna, gospa ravnateljica tolerantna in dovzetna za nove ideje in načrte, učiteljske kolegice in kolega ter ostali delavci šole prijateljski, vedno pripravljeni na pomoč in sodelovanje. V takih okoliščinah je delo prijetno in lahko tudi uspešno.

V teh nekaj letih sem z otroškim in mladinskim zborom naše šole doživela mnogo delavnih, napornih in hkrati čudovitih trenutkov. S pevci in pevkami se srečujem vsak teden po dve uri. Ni skrivnost, da smo včasih vsi nejevoljni, a največkrat so naše skupne ure razgibane, polne smeha, otroške razigranosti in optimizma. Rezultati našega skupnega dela so se pokazali zelo hitro. Spremljamo in vidimo jih lahko na vseh naših nastopih. Vsako leto se oba šolska zbora udeležita medobčinske revije otroških in mladinskih zborov, revije pevskih zborov v Črnem Vrhu, preko šolskega leta pa pevci in pevke popestrijo marsikatero prireditev na šoli. Na koncu lanskega šolskega leta smo v dvorani KUD Sloga Črni Vrh priredili zaključni koncert, na katerem smo poslušalcem predstavili sadove našega celoletnega dela.

Otroški zbor je bil zadnja štiri

leta na medobčinski reviji vsakič izbran za zastopanje naše občine na reviji Naša pomlad. Na tej se predstavijo najboljši otroški in mladinski zbori Primorske (2000 Pivka, 2001 Nova Gorica, 2002 Pivka, 2003 dvorec Zemono). V maju 2003 sem se z zborom udeležila tudi 1. tekmovanja otroških in mladinskih pevskih zborov Primorske, ki je potekalo v Novi Gorici. Predstavili smo se s štirimi pesmimi in s svojim petjem strokovno žirijo (Marko Vatovec, Anka Jazbec, Janja Dragan Gombač) prepričali do te mere, da so nam dodelili 83,6 točk, kar je zadoščalo za srebrno plaketo, drugo mesto med otroškimi zbori in četrto mesto v skupni razvrstitvi. Rezultata smo bili neizmerno veseli, saj smo tako dobili tudi strokovno potrditev, da je naše delo usmerjeno v pravo smer.

In... spet smo na odru. Oni gledajo mene, jaz njih. Točno vedo, kaj bom naredila in jaz natančno vem, na katerih delih pesmi jih bo strah. A mi, vsi skupaj, ta strah preženemo z nasmehom na obrazih. Jaz dvignem roke... jih vse skupaj na hitro preletim s pogledom ... in že dam znak za vdih. Vdiha se ne sliši. Zasliši pa se: »Pesem radost daje, pesem druži nas...«. Vsi vemo, da eden brez drugega ne moremo. Oni ne brez zborovodje, in jaz, kot zborovodja, ne brez pevcev. In prav v tem je čarovnija in skrivnost našega skupnega dela.

Damjana Leskovec

Deževen dan

*V neskončnost uije se deževen dan
in prazne kaplje se utapljaajo v temi
v tihem mrazu sije cvet droban
kaplje so, a tebe ni.*

*Oblaki nizko nad vrhovi streh
in siva senca se v vodi raztopi
se misli plazijo po mokrih tleh
misli so, a tebe ni.*

*Popotnik hodi po tej večni poti
brez nasmeha tava v megli
korak prvi, drugi, tretji, stati
koraki so, a tebe ni.*

*Pred urati sam, dežne kaplje v laseh
je upanje in slika pred očmi
vse zvezde v tvojih so očeh
zvezde so, a tebe ni.*

Članek, ki se nadaljuje

Če seštejemo velikost in oddaljenost naše vasi z glavnim mestom Slovenije in prištejemo televizijo in internet, dobimo onesnaženost Črnega Vrha. Dejstvo, da živimo v dobi podobotvorja in virtualne resničnosti, je torej tu, z vso marketinško zlaganostjo in navlako. Samo še čakamo lahko, da bodo črnovrški otroci na televiziji zaradi klanja mačk. Torej tudi Svetlana Makarovič upravičeno govori o pokvarjenosti otrok. Avstrijec je v povprečju dnevno izpostavljen 2500 oglasnim sporočilom (MM april 2003). Vizualni mediji pa močno vplivajo predvsem na otroke. Od kje želja po pretirani vitkosti? Iz želje po zdravju? Ne. Iz želje po lepoti? Da. Toda po kateri lepoti? Po tisti, ki jo z natančno strategijo, v kateri je med glavnimi preučena tudi ciljna publika, producirajo mediji... moda, pop glasba, film, oglasi, oglasi, oglasi... Govorim torej o tisti špranji v našem vedenju in vedénju, ki so jo gospodarske hiše s pridom izkoristile do onemoglosti naše zavesti. O vizualnem in o

likovnem jeziku. To je jezik, ki ga govori cel svet, jezik, ki nam je vrojen, podarjen. Razume pa ga vedno ožji krog ljudi, strokovnjakov, ki so poskrbeli za to, da se likovni jezik ne uporablja, ampak izrablja, poskrbeli so celo za to, da se o njem čim manj ve, saj ga krnijo že v osnovnih šolah.

Podeželje pa danes ni zaostanek, ampak je preostanek tistih privilegirancev, ki še držijo stik z materijo, materjo naravo in tako predstavljajo kar se da zdravo evropsko življenje. Ravno zato bi bil smoter to srečo in védenje ob srečanju slehernega pretočiti v vedénje.

... med umetnostjo in človekom. Kaj sploh je (še) umetnost? Zakaj umetnost? Kaj je umetno, kaj umetniško? Kaj je kultura in kaj kulturno?

Nujen je torej razmislek o likovnem in poetičnem na sploh. Le če bo zdržalo polje besede, tu mislim predvsem na ta časopis, in ob tem dalo možnost novim vzgibom, bo v Slogi ostala moč.

Domen Rupnik

Mir

*Vsepovsod sneg
in belo polje,
mir stvarstva
prodira v srce.*

*Mir po gorah
mir po dolinah,
želim si še mir
v srca globinah.*

*Glej kako use mirno počiva,
a globoko pod snegom počiva,
trenutek skrit, svetel kot sanje,
le iz miru rodi se pravo dejanje.*

Koncert

“S pesmijo v poletje”

Sobotni večer, 7. junija 2003, so nam polepšali pevci in pevke profesorice solo petja, Jerice Rudolf iz Glasbene šole Vinka Vodopivca v Ajdovščini in Glasbene šole Logatec. Pevci in pevke so nam v dvaindvajsetih pesmih predstavili slovensko pesem ter nekatere bisere tuje vokalne literature, kot so dela J. S. Bacha, J. Haydna, G. F. Händla in W. A. Mozarta. Izbira programa ni lahka naloga, saj vemo, da je veliko del za uho sicer lahkinih, za izvajanje pa dokaj zahtevnih. Čeprav je razumevanje glasbe osebna, duhovna in senzibilna lastnost posameznika in se glasba ne meni za to, na katero glavo so pripeta ušesa, ki jo poslušajo, pa je profesorica koncertni program oblikovala tudi z mislijo na poslušalstvo. Zato je koncert zaključila z vedrejšimi deli, ki so nas navdali z optimizmom in radostjo.

Črnovrška publika je do zadnjega kotička napolnila avlo osnovne šole in se na koncertu izkazala kot dober poslušalec. Ob uspešnem nastopu je bilo zadovoljstvo obojestransko, medsebojna energija se je pretakala in napolnjevala publiko in izvajalce.

Na koncu pa še nekaj besed o sami profesorici Jerici Rudolf. Sama je dejala, da so jo po študijski poti vodili glasbena nadarjenost in trdo delo ter volja ob stalni podpori družine. Pri tem ni poslušala tako imenovane »stroke«, ki ljudi razvršča in usmerja po predpisanih kriterijih uspešnosti, temveč je sledila le svojim željam in sanjam. Svoje prve lekcije iz petja je odpela na Glasbeni šoli Vinka Vodopivca v Ajdovščini pri opernem pevcu in sedaj že dolgoletnem pevskega pedagoga Rajku Koritniku. Ko je v njej dozorela odločitev, da se petju v celoti posveti, je študij nadaljevala v Trstu na konservatoriju Giuseppe Tartini pri prof. Ceciliji Fusco, kjer je tudi diplomirala. Sedaj pa nadaljuje podiplomski študij pri prof. Victorju Srugi, ki je docent za petje na operni šoli Teatra Colon v Buenos Airesu. Uspešno združuje vlogi pedagoginje in koncertantke, s tem pa ji je dana tudi možnost stalne povezave z odrom. Ti dvojni vlogi jo vodita k stalnemu strokovnemu izpopolnjevanju, kajti le na ta način lahko posreduje znanje in izkušnje drugim.

Irena Kenk

Otroci sveta

Tudi v črnovrškem vrtcu v oddelku od 1 do 4 let so bili preteklo leto zelo dejavni. Idrijski vrtec si je za temo letošnjega šolskega leta izbral temo Otroci sveta. Naši malčki pa so si skupaj z vzgojiteljico Magdo Gantar izbrali podtemo Plesi in pesmi sveta. Da pa bi lahko spoznali pesmi in plese iz drugih delov sveta, so se odločili, da bodo najprej spoznali sebe in svoje prijatelje. Tako so najprej spoznali svoje telo, čutila – vid, sluh, tip. Vse to so spoznavali preko raznih iger. Ko so dodobra raziskali sebe in svoje prijatelje, so iz svojega okolja prešli na druge otroke. Iz raznih revij so izrezovali slike otrok in jih lepili na list papirja, tako da je na koncu nastal plakat. Ob plakatu so se pogovarjali, kaj na njem vidijo, kakšne obraze imajo ti otroci, kaj počnejo, kakšne barve so. Tako so spoznali tudi druge rase. Kadar pa je bil zunaj dež, otroci pa polni energije, se je vzgojiteljica odločila, da bodo zarajali ob

glasbi. Vendar to ni bila navadna glasba, ta glasba je ravno tako prihajala iz različnih delov sveta. Otroci so tako veselo poplesavali, obenem pa tudi spoznavali različne vrste glasbe. Poleg tega, da radi rajajo, pa velikokrat tudi prelistajo kakšno zanimivo knjigo. Ker je njihova knjižnica polna zanimivih knjig, se med njimi najdejo tudi takšne, ki prikazujejo, kakšne inštrumente igrajo otroci drugje po svetu. Ker so se veliko pogovarjali o drugih otrocih, so se spomnili tistih otrok, ki imajo zelo malo igrač ali pa jih sploh nimajo. Tako so v mesecu decembru zbirali igrače za te otroke. Ker pa so še majhni in polni energije, jim načrtov za leto 2004 ne primanjkuje. Na tihem si želijo, da bi si za pust izdelali kostume ravno na temo Otroci sveta. S tem bi pokazali, da imajo otroci v drugih delih sveta drugačna, a ravno tako zanimiva oblačila, kot so naša.

Janja Rupnik

Skupaj zmoremo več - največ

V letni delovni načrt smo v šolskem letu 2002/2003 v Vrtcu Idrija pod prioriteto nalogo zapisali naravoslovje. Enota Črni Vrh je pod drobnogled vzela živali, več časa pa smo namenili živalim iz domačega okolja.

Zavedali smo se, da je naloga obširna in bomo potrebovali pomoč. Obrnili smo se na starše. Bili so pripravljeni sodelovati, ne samo to, sami so predlagali, na kakšen način lahko pripomorejo k realizaciji cilja, in prevzeli posamezne naloge.

Projekt se je začel s pogovorom v skupini otrok, nadaljeval z načrtovanjem s pomočjo staršev in končal z delavnico. Vmes pa so se dogajale še naslednje dejavnosti:

- zbiranje fotografij živali, katere imajo otroci doma in o njih že kaj vedo. Svoja vedenja in izkušnje oz. doživetja z živalmi so si med seboj izmenjali v pogovoru ob fotografijah;
- zbirali smo tudi slike živali iz revij in jih razvrščali po različnih kriterijih (številu nog, dolžini repa, poraščenosti kože, okolju, v katerem živi ipd.);
- mnogo časa smo namenili

pogovoru o živalih in iskali informacije v strokovni literaturi;

- zbirali smo uganke, reke, pesmi o živalih;
- oblikovali smo različne zbirke v povezavi z živalmi: perje, dlake, kožuhe, podkve ipd.;
- obiskali smo tri kmetije, na katerih redijo različne živali. Na prvi kmetiji, po domače pri Habečku v Idrijskem Logu, imajo drobnico, kjer smo videli, kako se ostriže ovco, v Zadlogu pri Rovtarju smo bili priča sodobni molži krav in na koncu smo si pri Kosmačevih v Zadlogu ogledali še konje, kobilu in žrebeta.

Leto smo sklenili v Lovskem domu, kjer nas je sprejel g. Slavko Rupnik in nas seznanil z delom in dolžnostmi lovcev. Zatem so sledile še delavnice, vsak otrok si je iz čebeljega voska oblikoval žival in jo odnesel domov.

Projekt se je odvijal skozi vse leto, ravnali smo se po načelu: od znanega k neznanemu. Mislimo, da je projekt uspel zelo dobro, velik del zasluge pripada staršem.

Francka Rupnik

Društvo prijateljev mladine razveseljuje otroke

85 članov DPM je tudi v letu 2003 poskrbelo za popestritev v življenju črnovrških otrok ter seveda tudi njihovih staršev. Če gremo kar lepo po vrsti, bi kot prvo omenili tradicionalno družinsko kolesarjenje skozi Predgrize, Idrijski log, Zadlog in Črni Vrh, ki je potekalo na dan družine, 15. maja 2003. Na poti so 80 kolesarjev gostoljubno sprejele in pogostile nekatere kmetije.

Največja akcija DPM je nedvomno miklavževanje, saj v njej sodeluje največ prostovoljcev. Seveda pa akcija ni odvisna le od društva samega, temveč se v veliki meri veže na podjetja in obrtnike, ki k izvedbi prispevajo bodisi v denarju (letos 20) bodisi v materialu (letos 60). Prav zaradi volje in želje po razveseljevanju otrok so bili tako letos obdarovani kar

204 otroci ter 14 članov skupine Vera in luč. Miklavžu pa se je pridružil tudi Dedek Mraz, in sicer 24. decembra na rajanju v osnovni šoli z ansamblom Javor. Z darili je razveselil vse otroke, tudi tiste, ki niso vključeni v šolo ali vrtec.

Otrokom je bilo poleg že vsega naštetega omogočeno tudi ustvarjalno delo. Prvič so se umetniško izrazili v tednu otroka, ko so svoje likovne izdelke razstavili po javnosti dostopnih prostorih, kot so banka, pošta, trgovine itd., DPM pa je sodelovalo tudi pri novoletnih likovnih delavnicah, ki so potekale 4. decembra v prostorih osnovne šole v Črnem Vrhu, za učence 1. razreda devetletne in učence nižje stopnje osemletne osnovne šole.

Ana Leskovec

Diši po golažu

To leto smo bili taborniki zelo dejavni. Priredili smo številne zanimive akcije in 17. 5. 2003 praznovali že drugi rojstni dan Čete Črni Vrh. Ko smo se vsi zbrali, smo se razdelili po skupinah, in vsaka skupina je morala skuhati svoj golaž. Moram priznati, da je bila borba velika, saj je vsaka skupina želela skuhati najboljšega. Med kuhanjem je prijetno dišalo iz kotlov in takrat smo podelili rutke in krstili tiste, ki so pri tabornikih že opravili pripravništvo. Pot do rutke seveda ni bila lahka, vendar to za tabornike ni ovira. Na koncu smo še poskusili golaž vseh skupin in zelo težko se je bilo odločiti, kateri skupini je golaž bolj uspel. 13. 9. 2003 smo pripravili propagandni tabor, ki je bil na Hladnikovem travniku. Na tabor so bili povabljeni vsi otroci. Akcija je bila zelo uspešna, saj smo pridobili veliko novih članov, ki smo jih bili zelo veseli. Ker taborniki

ne poznamo počitka, smo se kmalu odpravili na jesenovanje za GG-je (gozdovnice in gozdovniki, 5. do 8. razred) in PP-je (popotnice in popotniki, srednja šola), ki je potekalo od 26. do 28. 9. 2003 na Kovku. Tja smo se odpravili kar peš. V teh dneh smo imeli celodnevni pohod na Čaven, sprejem novih popotnic in popotnikov, kurjenje ognjev, orientacijo in še marsikaj drugega. V soboto, 20. 12. 2003, smo se odpravili peš v Godovič po lučko miru iz Betlehema, ki smo jo naslednji dan, v nedeljo, prinesli k sveti maši. Ker pa smo bili celo leto pridni in dejavni, nas je ob koncu leta obiskal tudi Dedek Mraz. Vsega seveda nismo napisali, saj mora kaj ostati tudi taborniška skrivnost.

Tina Rupnik

Jubilejni zimski pohod na Javornik

Leto so planinci pričeli s 3. nočnim pohodom na Javornik. Pohoda se je udeležilo približno 500 pohodnikov. V času od maja do septembra so organizirali kar tri obiske naših gora. Najprej so obiskali z narcisami posuto Golico, nato so se podali v gore nad Pokljuko in Krmo, zadnja tura pa jih je vodila v Tamar – Sleme – Mojstrovka – Vršič. Med tem časom pa se je pet planincev iz društva odločilo, da se bodo poskusili tudi v tujih gorah in tako so 13. 7. 2003 osvojili najvišji vrh Švice (4545 m), ki nosi ime Visoki Dome. Dejavní pa so tudi mladi planinci. V sezoni 2002/2003 je ekipa osnovne šole – PD Javornik, ki jo vodita Lilijana Homovec in Rajka Gostiša, osvojila 23. mesto med 35 ekipami. 15. 11. 2003 pa so se udeležili regijskega tekmovanja v Pivki na temo Mladina in gore.

Nepričakovano so zmagali in si s tem prislužili organizacijo naslednjega tekmovanja v letu 2004.

Tudi letos so opravili razna opravila pri Pirnatovi koči na Javorniku. Menjali so lesen opaž na severni in zahodni strani koče, opravili dela v novi kuhinji ter montirali nove strešne odtoke. Leto so zaključili s 25. zimskim pohodom na Javornik. V obeh dneh, 20. in 21. 12. 2003, se je pohoda udeležilo približno 1200 pohodnikov. Tako kot vsako društvo ima tudi njihovo vzpone in padce. Največja težava, ki jih pesti, je oskrbníštvo koče na Javorniku. Zaradi bolezni oskrbnika Damjana Mikuža imajo težave z rednim oskrbníštvom koče. Ta težava pa do konca leta 2003 žal še ni bila rešena.

Janja Rupnik

Trma trmasto naprej

Naslov ni slučajen, prej potrjuje dogajanje v dve leti starem društvu. Začetne »predporodne in porodne težave« je, kot vse kaže, uspešno prebrodil, s krstom predlani kupljenih računalnikov vred. Računalniki so sedaj v šoli na varnem ter že služijo svojemu namenu, med drugim tudi starejšim začetnikom, ki prav te dni pod vodstvom Romana Čuka obiskujejo začetniški tečaj. Največji lanski društveni zalogaj je bil vsekakor mednarodni študentski delovni tabor, društvo ga je pripravilo s pomočjo VITRE iz Cerknice. Udeležilo se ga je osem študentov iz Poljske, Belgije, Nizozemske, Srbije in Slovenije, med njimi tudi domačin Tomaž. Dekleta in fantje so rezbarili, Karel Žgavec pa jim je bil prijazen svetovalec. Cel kup tabel za označevanje kraja, zaselkov in

krajevni posebnosti je nastalo pod šotorom Vrh klanca. Ni bilo samo delo, pač pa tudi veliko druženje, posebno mladi so radi prihajali tja. Tabor je nekako združil vaščane, posebno je bilo to opazno na zaključnem večeru. Mnogo prijateljskih vezi se je stkalo, ob praznikih so čestitke kar deževale.

Seveda lani ni bilo vse postorjeno, še marsikaj manjka. Do konca aprila naj bi lani začeto bilo končano tako, da se bo obiskovalec v kraju in okolici počutil kot doma. Upajo, da bodo letos prišli do prostora, kjer bi se zbirali, se kaj pogovorili, načrtovali. Morda bo lani odpadli pohod na Špičasti vrh ponovno shodil, z veselico vred seveda.

Bernard Čuk

Končno koncesija

Kot kaže, so stanovalci v domu Bor vse leto pridno molili, saj se jih je država 24. 12. 2003 usmilila in lastnikom doma končno podelila že težko pričakovano koncesijo. V domu sedaj pričakujejo več oskrbovancev, saj bo odslej država plačevala del stroškov. Gre predvsem za stroške zdravstvene nege, ki znašajo tudi preko 80 tisoč tolarjev na mesec, kar pa ni malo. Trenutno je v domu približno 112 oskrbovancev, glede na pridobljeno koncesijo pa jih v letošnjem letu pričakujejo še več. Novost je tudi to, da so odprli poseben oddelek za dementne (»sklerozne«) starostnike, ki so ločeni od ostalih in tako lažje pazijo zanje. Leta 2002 so začeli z 18 zaposlenimi, trenutno jih je 45,

končno število vseh zaposlenih pa naj bi bilo 60.

Lansko leto smo lahko veliko slišali o precejšnji smrtnosti pri nas v domu kot tudi v drugih domovih po Sloveniji. Direktor doma Bor Andrej Žugelj mi je zagotovil, da je smrtnost v njihovem domu povsem enaka kot drugje v podobnih ustanovah po Sloveniji. Zavedati se moramo, da v dom več ali manj prihajajo ljudje z zelo šibkim zdravstvenim stanjem, saj je za njihove sorodnike to včasih edina rešitev, ko za njih ne morejo več skrbeti.

V letošnjem letu se bodo tako, kot so se do sedaj, še naprej trudili za toplino, dobro počutje in predvsem za zdravje njihovih oskrbovancev.

Branka Čuk

Sveti Florjan - na pomoč!

Povedali so, da je za njimi kar plodno leto. Dva člana sta na Igu opravila častniško šolo, devet mladih novih članov pa gasilski tečaj. Obiskovali so ga skupaj s colskimi tečajniki na Colu. S težko prisluženim denarjem in ficki, ki jih dobijo od zveze, so kupili za preko 800.000 SIT nujne opreme. Za novo leto so krajanke obdarili s koledarji, zanje so dali 100.000 SIT. Bili so tudi na strokovnem izletu v JE Krško in gasilskem muzeju v Metliki. Del stroškov izleta so pokrili udeleženci sami. Opravili so preko 150 prevozov vode (milijon dvesto litrov), zato je prav, da se krajanom da točno vedeti, kako so se izvajali in koliko so od tega imeli. Upravni odbor je odločil, da naj cisterna vode stane 7.000 SIT ne glede na oddaljenost. Tu je zajet strošek vode po skoraj 500 SIT na m³, toliko jim zaračunava komunala. Šoferju pripada 1.000 SIT, kar je zelo malo. Ostaneta dva tisočaka za stroške vozila, kar je tudi zelo malo, pravzaprav premalo. Če bi se držali cenika GZS, bi bila slika povsem drugačna. Tam je določen natančen znesek za prevoz, to je 14.010 SIT. Voda tu seveda ni vračunana. Tako bi bil

končni znesek 18.000 SIT.

V letu, ki je pred njimi, jim dela ne bo manjkalo. Prihodnje leto bo zanje jubilejno, praznovali bodo 110. obletnico. To ne bo mačji kašelj, ogromno stvari bo potrebno postoriti. Pravijo, da bo slovesno in delovno. Načrtujejo nakup terenskega vozila, ki naj bi bilo sodobno opremljeno. Zato bodo že letos zavihali rokave in šli v široko akcijo zbiranja sredstev. Na vsa mogoča vrata bo treba potrkati, prepričani so, da bodo uspeli. Tudi krajanke bodo prosili za pomoč. Pred desetimi leti so jim pomagali pri nakupu kamiona, upajo, da jim je tudi tokrat ne bodo odrekli. Upajo tudi, da bodo pri Gasilski zvezi imeli malo več posluha. Ponavadi ga nimajo. Pa tudi mama država se obnaša podobno. Zahteva vse mogoče in nemogoče, mošnjicka pa zlepa ne odveže. Morda jim bo priskočil na pomoč njihov zavetnik sv. Florjan. Lani so mu pomagali suktnjo kupiti, a so menda premalo dali, zato s stranskega oltarja gola kolena kaže.

Bernard Čuk

Malonogometni klub Fatamorgana v letu 2003

Leto 2003 so začeli s spremembo uradnega imena kluba. Ime MNK Prebil Plast, katerega že dalj časa niso uporabljali, so zamenjali z imenom, katerega si je ekipa izbrala že ob ustanovitvi, in sicer leta 1992. Tako je sedaj uradno ime kluba Malonogometni klub FATAMORGANA.

Že četrtrič zapored so 24. 5. 2003 organizirali Turnir vasi. Ekipa se kot ponavadi tega turnirja ni udeležila kot celota, ampak so se igralci porazdelili in igrali vsak za svojo vas oziroma za svojo ekipo. Letos bo Turnir vasi potekal 22. 5. 2004.

Organizirali so tudi 11. dnevno-nočni turnir v malem nogometu, katerega se je udeležilo osemnajst ekip od blizu in daleč. Vreme jim

je bilo dokaj naklonjeno, tako da so uspeli izpeljati oba turnirja. Naslednji dnevno-nočni turnir v malem nogometu naj bi bil predvidoma 10. 7. 2004.

Poleg domačih turnirjev so se fantje pridno udeleževali tudi drugih turnirjev, na katerih so osvojili štiri pokale. Tekmovali so tudi v zimski ligi v Dobravljah ter v ligi v Rovtah. Konec lanskega leta pa so skupaj z ekipo Barbari iz Godoviča združili moči v zimski ligi v Modri dvorani v Idriji, kjer so nastopili kot ekipa pod imenom FatamorganaBarbari.

Fantom želimo veliko uspehov na turnirjih in seveda čim manj poškodb.

Branka Čuk

Delo župnije v 2003

Naša župnija je letos na zadovoljstvomsehžupljanov končala z obnovitvenimi deli na oltarjih. Poleti je namreč akademski slikar in restavrator Jurij Makovec obnovil tudi oltar srca Jezusovega in s tem zaključil triletna obnovitvena dela na oltarjih v naši cerkvi. Potekla so tudi obnovitvena dela električne napeljave, tako da je sedaj vse nared za beljenje, ki naj bi se izvršilo v letu 2004. Cerkveno leto je potekalo brez večjih posebnosti. Bogoslužje so lepšali zbori pod vodstvom zborovodkinj: Jožice Rupnik, Veronike Rupnik in Katje Bajec Felc, pa tudi različne skupine: zakonska skupina, mladinska skupina itd. Na žalost beležimo skorajšnji propad upokojenske

skupine, ki je imela srečanje samo dvakrat. Zaskrbljujoče je tudi to, da se vedno manj otrok vključuje v različne skupine. Naša župnija pa zelo uspešno sodeluje z domom duhovnosti v Kanjem Dolu. Predvsem z bogoslužji in animatorji, ki pomagajo oblikovati duhovne vikende za birmance in tudi počitnice. V letu 2003 je šlo za animatorje v Kanje Dolu zaključilo šest naših mladincev, preostali pa imajo pred sabo še drugi del šole. Zelo uspešno je bila izpeljana tudi trikraljewska akcija. Veliko udeležbo pa beležimo tudi na likovnih delavnicah, ki jih je za otroke v mesecu maju organizirala mladina.

Adrijana Tominec

Društvo podeželskih žena peče potice in telovadi

Predsednica društva Silva Rupnik pravi, da se dejavnosti društva dogajajo pretežno spomladi in jeseni. Ženske se udeležujejo različnih

tečajev, npr: tečaji peke drobnega peciva, kuharski tečaji, računalniški tečaji, higienski minimum. Udeležujejo se tudi različnih predavanj in

ekskurzij. Društvo skrbi tudi za rekreacijo članic in drugih žensk. V Cerknem se vsako leto odvija plavalni tečaj – začetni pa tudi nadaljevalni. Občasno pa članice obiščejo tudi katere izmed toplic in si tako polepšajo vsakdan. Od oktobra naprej pa se ženske iz črnovrškega okoliša (članice in tudi ostale) lahko vsak ponedeljek razgibavajo v telovadnici naše osnovne šole. V okviru društva se pod skrbnim vodstvom Tatjane Felc v telovadnici zbira od 35 do 40 žensk. S svojimi izdelki ženske sodelujejo na različnih prireditvah. Na čipkarskem festivalu je odmev na drobno pecivo in izdelke iz krušne peči kar dober, vendar pa ta dejavnost ne omogoča zaslužka. S svojimi izdelki ženske le popestrijo dogajanje. V letu 2003 so tako popestrile Čipkarski festival, Poletje v Cerknem, Jesen

na starem placu in Marjetno nedeljo. Dobrote pa niso le za prodajo, temveč tudi za razstave in ocenjevanja. Tradicionalnega ocenjevanja potic v Ledinah so se letos udeležile tudi ženske iz našega področja, in sicer s šestimi izdelki, ki so bili kar dobro ocenjeni. Za valentinovo so se na tradicionalno kopanje odpravile v Strunjan. Obiskale so tudi Veliko planino in Plitvička jezera. Spomladi so organizirale občni zbor v Črnem Vrhu ter se kot članice Zveze kmetic Slovenije 15. 10. 2003 udeležile svetovnega dneva kmetic, na katerem so razglasili mlado kmetico leta. Za ta naslov se je potegovala tudi Anita Pivk, ki jo je predlagalo društvo podeželskih žena Idrija - Cerkno.

Adrijana Tominec

Sladka vrnitev iz Italije

Leto 2003 bo v lepem spominu ostalo tudi Nini Homovec, ki je v letošnji sezoni dosegla vidne rezultate v državnem in evropskem merilu. Postala je državna prvakinja v cross-countryu med članicami in evropska pokalna zmagovalka med mladinkami. Poglavitna tekma v državnem merilu se je odvijala na Jezerskem, kjer je bila po besedah Nine odlična atmosfera, zaradi katere ji je tekma ostala v lepem spominu. Odločilnega pomena so bili njeni navijači, ki ji vedno dajo novih moči in motivacije za premagovanje težkih vzponov in zahtevnih spustov. Seveda pa je eden od razlogov tudi zmaga, ki jo je Nina na Jezerskem slavila. Evropski pokal je bil sestavljen iz petih tekem, ki so se odvijale v Belgiji, Nemčiji, Italiji, Švici in na Nizozemskem. Za Nino je bila to zelo lepa izkušnja; že zaradi potovanja pa tudi zaradi vrhunske organiziranosti tekmovanj, ki so izjemnega pomena tudi za lokalne prebivalce, pa seveda zaradi

dobrih uvrstitev, ki jih Nini ni zmanjkalo. Enkratna izkušnja je bilo tudi potovanje v Kanado, kjer se je Nina preizkusila v kronometru s cestnim kolesom. V Kanado je potovala z reprezentančnimi kolegi, med katerimi se je odlično počutila. Najbolj emocionalna pa je bila prav gotovo vrnitev iz Italije s pokalom v žepu in lento evropske prvakinja okoli vratu. Ko so se približevali domu, se je avtodom naenkrat ustavil in zaslišala se je glasba. Nina ni nič opazila, zato je bilo presenečenje še toliko večje, ko je zagledala zbrano družčino. Najbolj pa jo je presenetila šranga, ki je bila postavljena pred mlajami, ki so nosile napis: Dobrodošla, evropska prvakinja. Začelo se je slavlje, ki se je nadaljevalo pozno v noč. Nina se domačim in sosedom pristrčno zahvaljuje za izkazano dobrodošlico. Zavest, da ljudje spoštujejo njene uspehe, ji pomeni zelo veliko.

Adrijana Tominec

Zgodba, ki se ponavlja

Voda, tako vsakdanje uporabljena beseda in vendar toliko razpravljanja in prepričevanja o nujnosti le-te.

Pa smo tu... Nastopi dolgo sušno obdobje in težava je tu. Kako lepo bi bilo, ko bi zgradili ali morda obnovili že obstoječi, vendar že precej dotrajan vodovod, modrujejo posamezniki, ki jim že ob manjši darežljivosti izpod oblakov primanjkuje te tako dragocene tekočine. Občasno pa nam povzroča tudi velike nevšečnosti in nepredvideno škodo, ko jo je v izobilju.

Pri nas je že stalna praksa, da nekdo poda zamisel, jo posreduje znancu in skliče sestanek cele vasi, pojasni zamisel in imenuje se gradbeni odbor, ki bo poskrbel še za vse ostale podrobnosti. In zadeva se začne počasi premikati.

V nobenem primeru ne gre brez potrebnega denarja. Določeno vsoto se pričakuje iz državne blagajne, kar pa še zdaleč ni dovolj. V najboljšem primeru se morda najde dobro stoječe podjetje, ki prispeva določen delež, vendar brez lastnega denarja, nam tako znanega

samoprispevka, se vsa zadeva ne izide, da prostovoljnega dela niti ne omenjam.

Ko z vsemi zbranimi papirji, dovoljenji in soglasji stvar nekako steče, nastopijo izvajalci, s katerimi po večini ni težav, dokler ne nastopi vsemogočna Komunala, brez katere se baje ne da nobene dejavnosti okrog vodovoda postoriti. Pa bi človek vse to še nakako prenesel, če ne bi sadove dela množice državljanov prevzela v oskrbo taista ustanova in nemudoma začela pobirati vse dajatve (razne prispevke in takse), kar je popolnoma razumljivo, saj zastoj res ne more nihče opravljati svojega dela, vendar se ta denar navadno izgubi neznano kam in ko je potrebno zagotoviti nemoteno oskrbo, le tega ni nikjer in ponovno se začne stara zgodba.

Upam, da se ta zgodba, ki se nanaša na predgriški vodovod ne bo več ponovila in da bodo za naprej potekale stvari z manjšimi težavami in z manj živčne vojne.

Dušan Čuk

Astronomski observatorij Črni Vrh

Ze skoraj 20 let stoji na Črni Vrh Griž astronomski observatorij. Naš rojak Herman Mikuž je izbral to lokacijo zaradi odprte lege, s katere je viden velik del nočnega neba. Kraj je odmaknjen od večjih mestnih središč, kjer močna razsvetljava moti opazovanje, in je enostavno dostopen. Glavna dejavnost observatorija je že od začetka iskanje in opazovanje kometov in asteroidov. To so objekti, ki se gibljejo okoli Sonca in imajo velikost od manjše skale do orjakov, ki merijo v premeru tudi več kilometrov. V preteklosti so veliki asteroidi že padali na zemljo in povzročali katastrofe ogromnih razsežnosti. Na svetu je v ta program vključenih kakih 100 observatorijev, ki z opazovanji pridobljene podatke prispevajo v bazo, ki jo upravlja

Center za male planete v Cambridgeu v ZDA.

V teh letih se je na observatoriju Črni Vrh oblikovala močna ekipa strokovnjakov iz različnih področij, ki je dvignila observatorij na zavidljiv tehnološki nivo.

Za iskanje in opazovanje kometov so potrebni moderni teleskopi. Večina si predstavlja, kako astronom skozi objektiv teleskopa opazuje nebo in beleži svoja opažanja. Seveda je tak način opazovanja v profesionalne namene že dolgo zgodovina. V dobi računalnikov so postali teleskopi popolnoma avtomatizirani roboti, ki se pogovarjajo z računalniki in snemajo nebo po njihovih navodilih.

Ker nakup večjega teleskopa običajno presega finančne

zmožnosti amaterskih zagnancev, se je porodila ideja, da ga zgradimo sami. Zahteve po natančnosti so zelo velike, zato je bila izdelava teleskopa dobro premišljen projekt. V Nemčiji smo kupili zrcalo (60 cm) in ostale optične komponente. Preostale dele teleskopa (stojalo s pogoni in optično cevjo) pa smo izdelali v bližnjih delavnicah. Cel teleskop je nastal najprej kot računalniški model. Sledila je izdelava v delavnicah ter sestava na objektu. Vzporedno je nastajala programska oprema in potekal nakup CCD-kamere. Prve slike smo posneli 2. septembra 2002. Naslednjih 6 mesecev smo ga testirali, od marca 2003 pa je v rednem obratovanju. V obdobju osemmesečnega rednega obratovanja smo z njim odkrili preko 50 novih asteroidov

ter dva NEO asteroida, ki sta potovala zelo blizu Zemlje. Sedaj je v zadnji fazi projekt upravljanja s teleskopom na daljavo. Astronom bo mirno sedel doma v naslonjaču in opravljal enako delo kot na observatoriju. Načrti za naprej so zaenkrat še ideje. Verjetno bo marsikatera ideja, ki je sedaj še znanstvena fantastika, postala resničnost.

Ker je prostor omejen, tu ni mogoče opisovati detajlov. Več o observatoriju in teleskopu si lahko preberete na internetu: www.fiz.uni-lj.si/astro/comets. Za organizirane skupine se je možno dogovoriti tudi za obisk observatorija. Vendar da ne boste razočarani, skozi magične cevi gledajo le še »računalniki«.

Dušan Žgavec

Na mladih svet stoji

V lanskem letu je Smučarski klub Javornik dobil novo vodstvo, s katerim se je delo v klubu prebudilo iz zimskega spanja. K temu je pripomogla tudi po dolgem času s snegom obilna zima, ki je prebudila smučanja željne mlade in manj mlade smučarje.

V začetku je novoizvoljena predsednica kluba Ana Lampe poskrbela za registracijo članov kluba (63) in delo zastavila predvsem na mladih. Tako so preteklo sezono izpeljali dva začetna smučarska tečaja, ki ju je obiskalo trideset otrok, petnajst otrok med šestim in sedemnajstim letom pa je klub uspešno zastopalo na tekmovanjih za Notranjski pokal 2003. V februarju in marcu 2003 so za popestritev zimskega življenja v domačem kraju organizirali pet smučarskih tekmovanj za otroške in članske kategorije, ki se jih je udeležilo kar 500 tekmovalcev.

Nova sezona se je začela že kar sredi poletja s projektom

nakupa smučarskih oblačil za vse zainteresirane člane kluba. Z mesecem oktobrom so se pričeli suhi treningi v šolski telovadnici za mlajšo in starejšo skupino otrok. Konec decembra so organizirali tridnevne priprave na tekmovalno sezono na smučiščih v Žabnicah. Trud otrok, trenerjev in staršev se že obrestuje, saj so letošnji rezultati v Notranjskem pokalu odlični, čeprav je konkurenca glede na lansko leto, močnejša.

Ana pravi, da je uspeh kluba rezultat skupnega dela vodstva, trenerjev, otrok in predvsem staršev, ki svoje otroke pri smučanju podpirajo v vseh pogledih. Kljub temu da so rezultati pomemben del tekmovanj, pa jim vsem največ pomenita druženje in zdravo preživet prosti čas na snegu.

Marjetka Rupnik

Kronika

Naj se predstaviva najprej:
jaz sem iz Koševn'ka Petra,
jaz pa Bizarjev Matej,
sva vam že lani šla na jetra.

Leto hitro se obrača,
še hitreje zgodbice teko,
prav nobena ni igrača,
čeprav ne sliši se tako.

Novo leto se je fejest začelo,
to je za posledice imelo.
So b'le vse križem veselice,
žepi prazni, razbeljene butice.

Denar za snežne maše dan,
ni pa nam podatek znan,
če tudi je dobičke silne,
je padavine snežne dal obilne.

Kako bo letos s snežno bero,
se nič gotovega ne ve,
se bo za mašo dal' katero,
si bo župnik mel roke.

Kulturni časnik smo dobili,
ki na zunaj skromen je,
kar zastonj so ga delili,
ker kupil ga tako ne bi nihče.

Pust najmlajšim je dodelil
kar zastonjkarsko gostijo,
jih je čarovnik razveselil
s svojo lušno coprnijo.

Bil lahko bi bolji
žegen računalniški,
če bi bil po volji
nobel gospe novinarki.

Na poletje so v Zadlogu taborili
študentje iz Evrope cele,
kup napisov naredili
za vse vaške dele.

So študentje mojstra imeli,
je iz domačih logov bil,
se lepo so razumeli,
nikol' vrhgriški Korl ni zavpil.

Zelo svečan je takrat likof bil,
vsa zadloška srenja je prišla,
se tud' kakšen firbec je dobil,
da se je golaža napokala.

Če še do take teme pride,
se več matuckar ne zgubi,
če bi eno tablo zgrešil,
se koj v drugo zaleti.

Kdor lani dežnike bi prodajal
in podobno protidežno ropotijo,
zelo slabo bi revež shajal,
zapret' bi moral kramarijo.

Enkrat nas suša prizadene,
drugič vode preveč doteka,
vedno neko zмене
mora jahati človeka.

Da bi se tej ujmi izognilo,
stvar bila je v roke vzeta;
vodovode na vel'ko se gradilo,
z večjo ihto kakor prejšnja leta.

Predgriški je kot lovska puška,
ki vsaka dve cevi ima.
So na to vižo dal' si duška,
zdaj vode dosti bo, menda.

Lahko pa se zakon zaobide,
v eno cev se vinčeca nalije.
In če mimo Keber pride,
tud' on lahko en glažek spiје.

Naj med nami bo rečeno –
Zadložan bi moral imeti cevi dve,
da bi zadostil potrebo
za vse svoje zadruga.

Vse cevi je Komunala čez imela,
ves ta vodni delokrog,
vsa menda imenitna dela
je po svoje rihtal vodni Bog.

Za nekaj je naš kraj bogat –
da ne bi falirala blaginja,
je pred Hladnikom bankomat,
pred katerim marsikdo preklinja.

V Evropo zdaj gremo
po napovedih natanko,
da kmetom malo bolje bo,
požrli so jim banko.

Se je »dom predjamski« oprijel,
menda dobil je koncesijo
in da ne bi šunder se razvnel,
nima nobene veze s smučarijo.

To firma Paveltour pripravlja,
ki strašansko voljo ima,
z največjo ihto vlečnico obnavlja,
zaenkrat manjka le snega.

Zelo je zanimiv dogodek bil,
ko Klančarja telice pred šolo so prišle,
se šolski je pouk skalil,
ker so nage pohujš' vale šolarje.

So za kazen šolarji klečali,
zato da je vzpostavljen red.
Da zamere le ne bi držali,
jim je Klančar kupil sladoled.

Naši kolesarji vrli,
ki po gričih dirkajo,
so v širni svet prodrli,
domov nagrade nosijo.

Je Nina prvakinja postala,
Homovcova starejša hči,
se celo v Kanado tekmoval podala,
nanjo smo lahko ponosni vsi.

Kolesarski šef je pravi veteran
in ga je doletela čast –
postal je podžupan,
zato Črnovrščem rase mast.

Če slišiš kdaj čez dan smrčanje,
ki se ponavlja vztrajno,
vedi: turistov društvo spanje
je odločilo se gojiti neomajno.

Zopet guverner planinski
je Kučana gostil,
ki po navadi vinski
znova je penz'jon zapil.

So jagri mašo priredili
pri kapelici v Lomeh,
na vse pretege tam molili
za odpustke jagskih pregreh.

Velja hvaliti pevce naše,
ki nas pridno vesele,
veselijo misli naše
in nam srca razvedre.

Še cel kup se traparij zgodilo
v našem ljubem kraju je,
ker ni časa preobilo,
vse v kroniko ne gre.

Gasilcev nisva omenila,
fusbalerjev tudi ne.
Pri miru pošto sva pustila
in podobne cirkuse.

Ostane nama prijazno še voščilo,
ki spodobi danes se:
naj vse bi dobro obrodilo,
Črnovršci, pamet v roke!

Petri in Mateju pomagal Bernard Čuk

Hubertova maša

Deset let že pripravljamo Hubertovo mašo, pa me še vedno kdo vpraša, kaj je to. Sveti Hubert je lovski patron in njemu v čast lovci že stoletja darujejo mašno daritev. Črnovrški lovci smo se odločili, da bomo pripravljali Hubertove maše ob nabožnih znamenjih v naravi, hvaležni smo župnikom, da so ustregli naši želji. Zadnja maša je bila pri kapelici v Spodnjih Lomeh. Somaševala sta gospod Srečko Vončina in gospod Franc Rupnik. Bogu smo se zahvalili za vse lepe trenutke v naravi ter

se nanj in na sv. Huberta obrnili s prošnjo za lovski blagor. Pri maši je sodeloval zbor lovcev in prijateljev iz Vipavske doline, ki so z lepim petjem popestrili slovesnost. Prisotnih je bilo precej ljudi in prijetno je bilo druženje po končanem obredu. Vsem smo postregli s skromnim prigrizkom, natočili čaše in si nazdravili. Ob prijateljskem klepetu nam je čas prehitro minil. Nasvidenje pri naslednji maši.

Franko Rudolf

Čestitka

Prosim,
pustite me!
Šla bi v
rajstvo!
Rada bi doživela
ta takaimenovani
trenutek
izpolnitve.
Res je popolnost –
iztisniti iz sebe
te štiri kilograme
mesa in
praznih kosti.
On potem mi dajte
ime
in naslov listega,
ki si me lasti.
Grem in ga
popijem za zajtrk.
Nisem last!
Tako kot ti
sem olje za
ta temni
kruh.

Nataša Felc

Lepo je živeti

Lepo je živeti,
ker vem, da Nekdo
nad mano bedi
in me ljubi močno.

Lepo je živeti,
saj je ob meni Nekdo,
ki gre z mano do dna,
ko mi je hudo in težko.

Lepo je živeti,
saj z dna me Nekdo,
če hočem, spet sprejme,
poda mi roko.

Rada te imam, Nekdo,
ki imenujem te Ljubezen,
saj s tabo vsak trenutek dan
nikoli ni zaman.

Ko...

*Ko se oblaki
odpeljejo daleč stran
nad mojo dobroavo, leže tiha tančica,
slutnja,
namig,
da bo deževalo.
Da se bo spet
pogrezala stopala
v rjavo blato
in bo močerad
prečkal mojo pot.*

Čas teče

V letu 2003

se je **rodilo**:

14 otrok
8 deklic
6 dečkov

je **umrlo**:

13 krajanov
6 žensk
7 moških

Poročili so se 4 pari, 2 para sta
ostala doma.

Najstarejša krajanka je
Antonija Tominec iz Zadloga,
roj. 1906.

Najstarejši krajan je Ivan
Rupnik iz Idrijskega Loga, roj.
1913.

Vseh skupaj nas je 1170.

Pred 50 leti (1953) je bila cerkev
znotraj pobeljena, iz pokopališke
kapele je bil prenešen Križev pot.
Dr. Mihael Toroš je birmal 76
birmancev. Letina je bila slaba.
Meseca oktobra je bila delna
mobilizacija zaradi Trsta.
Nekateri mobiliziranci so prišli
domov šele pred novim letom. 19.
decembra tega leta je začel padati
rahel dež, ki je zmrzoval, bila je
poledica, kakršne niti najstarejši
niso pomnili. Zmrzovalo je

20 dni, polomilo je ogromno
drevja v pasu od 700–1000 m
nadmorske višine. Deset dni je
pokalo kot na najhujši fronti.
Elektrike ni bilo 30 dni. Konec
decembra je tedanja črnovrška
občina slavila svoj prvi in edini
občinski praznik, po novem letu
1954 so jo ukinili.

Pri KZ so razmišljali o nabav
kinoprojektorja, naslednje leto
so ga kupili.

Pred 100 leti (1903) je bilo julija
ustanovljeno Katoliško prosvetno
izobraževalno društvo. Takoj je
pristopilo 44 mož in mladeničev.
Na ustanovnem zboru je govoril
Frančišek Osvald iz Idrije.

Prostor je društvo dobilo v stavbi
posojilnice. 2. 8. je imel novo
mašo Janez Mikuž - Balantinov
(umrl kot župnik v Mavčičah).
22. 11. je bil velik političen shod
pri Drgotu. Govoril je deželni
poslanec Mihael Arko. Shoda
se je udeležilo preko 200 mož in
fantov, ki so bili zelo navdušeni.

Vir: arhiv župnije Črni Vrh

Bernard Čuk

SLOGA

Izdajatelj

KUD Sloga, Črni Vrh 84,
5274 Črni Vrh,
www.kud-sloga.org

Naklada 350 izvodov

Glavni urednik

Janja Habe

Uredniki

Bernard Čuk, Branka Čuk,
Ana Leskovec, Janja Rupnik,
Marjetka Rupnik, Adrijana
Tominec

Oblikovanje

Domen Rupnik